

ဆုတောင်းခြင်း၏ တန်ခိုး

“နှလုံးသားမှ ညှစ်ထုတ်လာသော (စကား) သည်သာ သူတစ်ပါး၏ နှလုံးသားကို တို့ထိနိုင်ပြီး အသက်ရှင်သော စိတ်ဝိညာဉ်သည်သာ သူတစ်ပါး၏ စိတ်ဝိညာဉ်ကို ထိုးဖောက်နိုင်သည်” (Willian Penn)

“နံနက် (အိပ်ယာထလာသည်နှင့်) နှလုံးသားအတွက် ပြင်ဆင်မှုမပြုဘဲလျက်၊ ဦးနှောက်အတွက်သာ ပိုမိုပြင်ဆင်မှု ပြုတတ်သည်။ ၎င်းသည်ကျွန်တော်၏ မကြာခဏ အမှားဖြစ်ပြီး အထူးသဖြင့် ဆုတောင်းသော အခါအမြဲတမ်း အနှောင့်အယှက်ပြုလေ့ရှိ၏။ ကိုယ်တော်ဘုရား ၎င်း(အကျင့်ဆိုး) ကို ပြုပြင်ပေးတော်မူပါ။ ကျွန်ုပ်နှလုံးသားကို ချဲ့ထွင် (ပဲ့ပြင်) ပေးတော်မူပါလျှင် ကျွန်တော် တရားဟောနိုင်ပေလိမ့်မည်။” (Robert Murray Mc Cheyne)။

“နှလုံးသားမှ စောင့်ယူပြင်ဆင်ခြင်းမရှိဘဲ ခေါင်း (ဦးနှောက်) ဖြင့် ပြင်ဆင်ထားသော တရားဒေသနာသည် တရားနာပရိသတ်အတွက် အာနိသင်ထက်မြက်ခြင်း မရှိချေ။ (Richard Cedcil)

အကြိမ်ပေါင်းများစွာနှင့် ဘက်ပေါင်းစုံမှ ဆုတောင်းပေးခြင်းသည် ပြည့်ဝစွာနှင့် လွတ်လပ်စွာ သမ္မာတရားဟောရန် ပြင်ဆင်နေသော နှုတ်၊ လျှာ၊ ပါးစပ်ကို အကူအညီပေးလျက် ရှိ၏။ တရားဟောဆရာသည် ဆုတောင်းခြင်းကသာ ပြုပြင်ပါသောကြောင့် တရားဟောဆရာကို ဆုတောင်းပေးရန် လိုအပ်သည်။ တရားဟောဆရာ၏ နှုတ်၊ လျှာ၊ ပါးစပ်သည် ဆုတောင်းခြင်းအားဖြင့် ဖြည့်စွက်ဖွင့်ဟရမည်ဖြစ်သောကြောင့် တရားဟောဆရာ၏ နှုတ်၊ လျှာ၊ ပါးစပ် ကိုဆုတောင်းပေးရန် လိုအပ်လှပေသည်။ သန့်ရှင်းသော နှုတ် လျှာ ပါးစပ်သည် ဆုတောင်းခြင်းအားဖြင့်သာ ရရှိနိုင်သည်။ ဆုများများတောင်းခြင်းအားဖြင့်ရရှိသည်။ သတ္တိရှိသော နှုတ် လျှာ ပါးစပ်သည် ဆုတောင်းခြင်းအားဖြင့်သာ ရရှိပါသဖြင့် များစွာဆုတောင်းပေးသင့်သည်။ အသင်းတော်နှင့် ဤလောကဖြစ်စေ၊ ဘုရားသခင်နှင့် ကောင်းကင်ဘုံဖြစ်စေ၊ ရှင်ပေါလု၏ နှုတ် လျှာ၊ ပါးစပ်ကို ကျေးဇူးတင်သင့်သည်။ ရှင်ပေါလုသည်လည်း မိမိ၏နှုတ်လျှာ၊ ပါးစပ်ကို တန်ခိုးရှိစေသော ဆုတောင်းခြင်းကိုကျေးဇူးတင်သင့်သည်။

တရားဟောဆရာအတွက် ဆုတောင်း ခြင်းသည် အကန့်အသတ်မရှိ။ တန်ဖိုးဖြတ်၍ မရသည့်အပြင် များစွာအကျိုးပြုသည်။ အကျိုးပြုရာ၌လည်း တစ်နည်းတစ်လမ်း တည်းမဟုတ်။ ဘက်ပေါင်းစုံမှ အကျိုးပြုသည်။ အထူးသဖြင့် တရားဟောဆရာ၏ နှလုံးသားကို ကူညီပြုပြင်ပေးလေ့ရှိသည်။

ဆုတောင်းခြင်းသည် တရားဟောဆရာကို နှလုံးသားမှ တရားဟောတတ်သောသူ ဖြစ်စေသည်။ ဆုတောင်းခြင်းသည် တရားဟောဆရာ၏ နှလုံးသားကို တရား၌ အကုန် အစင်သွန်းလောင်းစေနိုင်သည်။ ဆုတောင်းခြင်းသည် တရားဒေသနာကို တရားဟောဆရာ နှလုံးအိမ်၌ အပြည့်အဝသွတ်သွင်းနိုင်သည်။ နှလုံးသားကသာ တရားဟောဆရာအစစ်ကို မွေးထုတ်နိုင်သည်။ ကြီးမားသောနှလုံးသားပိုင်ရှင်များသည် ကြီးမားသော တရားဟောဆရာများ ဖြစ်ကြသည်။ ဆိုးညစ်သော နှလုံးသားသည် အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ကောင်းသောအရာကို ပြုလုပ်ကောင်း ပြုလုပ်ပေးလိမ့်မည်။ သို့သော် ထိုကဲ့သို့သော အရာသည်နည်း၏။ သူစိမ်း (သို့မဟုတ်) အငှားသိုးကျောင်းသားသည် သိုးများအတွက် ကောင်းသောအရာကို အတိုင်းအတာ

တစ်ခုအထိ ပြုလုပ်ကောင်း ပြုလုပ်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော် သိုးထိန်းအစစ်သည်သာ သိုးထိန်းကောင်း၏ နှလုံးသားအားဖြင့် သိုးများကိုကောင်းကြီးပေးလျက် သိုးခြံအပြည့် တိုးပွားစေပါလိမ့်မည်။

တရားဒေသနာအတွက် အချက်အလက်စုဆောင်းပြင်ဆင်ရေးကို ၎င်းထက်သာ၍ အရေးကြီးသောအရာ မေ့မိပျောက်သည်တိုင်အောင် ဆွေးနွေးခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထိုအရာသည် “နှလုံးသား” ပင်ဖြစ်သည်။ **အသင့်ပြင်ထားသော နှလုံးသားသည် အသင့်ပြင်ထားသော တရားဒေသနာထက် သာ၍အရေးကြီး၏။ အသင့်ပြင်ထားသောနှလုံးသားက တရားဒေသနာကို အသင့်ပြင်လေ့ရှိ၏။**

အချက်ကျကျ တရားဒေသနာ အသေးစိပ် ပြင်ဆင်နည်းစာအုပ်ကို အတွဲများစွာ ရေးသားထုတ်ဝေလျက်ရှိသည်။ ၎င်းသည် ကျွန်တော်တို့အတွက် ကြိုးစင်သဖွယ်ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ အိမ်ကြီးသဖွယ် မှီခိုလိုသောစိတ်ရှိတတ်ကြသည်။ တက်သစ်စ တရားဟောဆရာသည် ဦးနှောက်အားဖြင့် ပြုစုရေးသားထားသော ၎င်းစာအုပ်တွဲများကို အားအင်ကုန်ခမ်းသည့်တိုင်အောင် ဖတ်ရှုလေ့လာရန် အကြံပေးခြင်းခံရတတ်သည်။ သို့အားဖြင့် တရားနာပရိသတ်အတွက် အန္တရာယ်ပြုတတ်သော မျိုးစေ့ကိုကြကာ၊ ကျေးဇူးတော်အစား လူ၏ပင်ကိုယ်စွမ်းရည်ကို တိုးပွားစေ၏။ ထို့ကြောင့်ကျွန်တော်တို့သည် ဘုရား၊ တရားကိုင်းရှိုင်းခြင်းထက် အပြောကောင်းခြင်း၊ ဗျာဒိတ်တော်ထက် လှပသောစကားလုံးများဖြင့် ရေးသားဟောပြောခြင်း၊ သန့်ရှင်းခြင်းထက် ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် လျှမ်းလျှမ်းတောက်သောသူဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ကို ဦးစားပေးလေ့ရှိ၏။

၎င်းတို့အားဖြင့် တရားဒေသနာဟောခြင်း၏ စစ်မှန်သော သဘောတရားသည် ကျွန်တော်တို့အလယ်၌ ပျောက်ကွယ်လျက်ရှိ၏။ တရားဟောခြင်း၏ တန်ခိုးနှင့် အပြစ်သားဖြစ်ကြောင်းကို မိမိကိုယ် မိမိသိခြင်းလည်း ကျွန်တော်တို့အလယ်၌ ပျောက်လျက်ရှိ၏။ ၎င်းအပြင် ခရစ်ယာန်တို့၏ အကျင့်စာရိတ္တကို မြှင့်တင်ပေးသော ကြွယ်ဝသည့်အတွေ့အကြုံဖြစ်စေ၊ စိတ်ဝိညာဉ်ကို အုပ်စိုးသော ဘုရားပေးသည့် တန်ခိုးဖြစ်စေ၊ စစ်မှန်သော တရားဟောခြင်းမှ ရရှိသော (လှပကောင်းမွန်သည့်) အသက်တာ စသည်တို့ဖြစ်စေ ဆုံးရှုံးလျက်ရှိ၏။

တရားဟောဆရာသည် စာများများဖတ်ရမည်ဟု မပြောသင့်ပေ။ အချို့တရားဟောဆရာများသည် စာလုံးဝမဖတ်ချေ။ အချို့သည် အနည်းငယ်သာဖတ်သည်။ များစွာသော တရားဟောဆရာများမှာမူ စာများများဖတ်ကြပါသော်လည်း ဘုရားသခင်မှ “လုပ်သားကောင်း” ဟု ခေါ်ထိုက်လောက်အောင် မှန်ကန်သော နည်းလမ်းဖြင့် မဖတ်ကြချေ။ (ဖတ်သော စာများသည် နှလုံးသားအတွက်မဟုတ်ဘဲ ဦးနှောက်အတွက်သာ ဖြစ်ကြသည်။) ကျွန်တော်တို့အတွက် လိုအပ်သောအရာသည် ဦးနှောက်စာပေမဟုတ်ဘဲ နှလုံးသားစာပေသာဖြစ်သည်။ ဗဟုသုတ မဟုတ်ဘဲ သန့်ရှင်းသောအသက်တာပင် ဖြစ်သည်။ များစွာသိထားခြင်းထက် နှုတ်ကပတ်တော်ကို အာရုံပြုဖတ်ရွတ်ကာ ဘုရားသခင်ကို နှလုံးသွင်းခြင်း၊ သတိရှိရှိနေခြင်းနှင့် အစာရှောင်ဆုတောင်းခြင်းသည်သာ အဓိကကျသောအရာများဖြစ်ကြသည်။ ထိုအရာများ ချို့တဲ့ခြင်းသည် ကျွန်တော်တို့၏ အားနည်းချက်ဖြစ်သည်။ တရားဒေသနာဟောပြောရာ၌ ကျွန်တော်တို့အတွက် အဓိကကျသော အတားအဆီးသည် စိတ်နှလုံးပင်ဖြစ်သည်။ စိတ်နှလုံးထဲတွင် သမ္မာတရားဖြစ်သော နှုတ်ကပတ်တော်သန္ဓေမတည် မျိုးစေ့ကြုံမထားပါက ပြောသောစကားများသည် တန်ခိုးမပါ အလဟဿသဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ချီးမြှောက်ခြင်းနှင့် အထူးအဆင့်အတန်းသာ မျှော်လင့်တောင့်တနေသော သူသည် သတင်းကောင်းကို (အရှိန်ပြင်းစွာ) မည်ကဲ့သို့ ဟောကြားနိုင်ပါမည်နည်း? ယေရှုခရစ်သည် မိမိ၏ ဂုဏ်အသရေတော်ကိုထားခဲ့ပြီး အစေခံကဲ့သို့ လာတော်မူ၏။ အစေခံကဲ့သို့နိမ့်ချသော သဘောဖြင့်

ကြွလာတော်မူသောသူ၏သ တင်းကောင်းကို ဝါကြွားသော၊ အလဟသ ဖြစ်သော၊ မိမိကိုယ်သာ မိမိအရေးအကြီးဆုံးဟု ထင်သောသူသည် မည်ကဲ့သို့ဟောကြားနိုင် ပါမည်နည်း? စိတ်နေသဘောထား မကောင်း သော၊ စိတ်လှုပ်ရှားလွယ်သော၊ တစ်ကိုယ် ကောင်း ဆန်သော၊ ခက်ထန်မာကြောသော၊ လောကီရေးရာကိုသာ စဉ်းစားသောသူသည် ကြာရှည်စွာ သည်းခံနိုင်သော၊ မိမိကိုယ်မိမိ ငြင်းပယ်တတ်သော၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော သဘော၌ အခြေခံထားသည့် သမ္မာတရားကို မည်ကဲ့သို့ပြောနိုင်ပါမည်နည်း။

ရန်မူလိုသောသဘောနှင့် လောကကိုတပ် မက်ခြင်းသဘောမှ သီးခြား ခွဲထွက်ကာနေရန် အမိန့်တော်ကို မည်ကဲ့သို့ လိုက်လျှောက် နိုင်ပါမည်နည်း။ အငှားသိုးထိန်းကဲ့သို့ စေတနာစိတ်မပါဘဲ တာဝန်ကျေရုံ ရာထူး မက်ကာ တာဝန်ထမ်းဆောင် သောသူသည် မိမိ၏သိုးများအတွက် အသက်ပေးသော သိုးထိန်း ကောင်းဖြစ်နိုင်ရေးဒေသနာကို မည်ကဲ့သို့ ဟောနိုင်ပါမည်နည်း? သူတစ်ပါးကို (မတရားသောနည်းဖြင့်) အားကျတတ်သော၊ လစာနှင့် ငွေကြေးသာ အဓိကထားသောသူ သည် မိမိ၏နလုံးသား (အမှိုက်) ကို ရှင်း လင်းပြီး ခရစ်တော်နှင့် ပေါလုဝိညာဉ်အားဖြင့် (Wesley) ကဲ့သို့ “ဤအရာများကို မစင်နှင့် သံချေးကဲ့သို့ ငါထင်မှတ်၍ ခြေထောက်နှင့် နင်း၏။ ဤအရာများကို ငါသည် (မှန်စင်စစ် ငါမဟုတ်၊ ငါ၌ရှိသော ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်သည်) လမ်းပေါ်က ရွံ့နွံကဲ့သို့ ထင်မှတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤအရာများကို ငါသည် မလိုချင်တော့ပေ။ မရှာဖွေတော့ချေ။” (ဖိ ၃:၈) ဟူ၍ မပြောနိုင်သောသူသည် သတင်းကောင်းကို မည်ကဲ့သို့ဟောပြောနိုင် ပါမည်နည်း။

လူတို့၏ဗီဇပေါ်ရမီ ခွန်အားအစွမ်းအစနှင့် လူ့ယဉ်ကျေးမှုအရ ကောင်းလှသည်ဟူသော အကြံအစည်များ၊ လူဦးနှောက်စွမ်းပကားမှ ပေါ်ထွက်လာသည့် အထင်ကြီးစရာဖြစ်သော အရာများကို ဘုရားသခင်၏ဗျာဒိတ်တော်သည် အလို မရှိချေ။ သို့သော် ရိုးသားဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ နာခံလိုက်လျှောက်ခြင်း၊ နှိမ့်ချခြင်းသဘော နှင့် ကလေးကဲ့သို့ ယုံကြည်ခြင်းကိုသာလို အပ်သည်။

ရှင်ပေါလုကို တမန်တော်များနှင့် တန်းတူ ရည်တူဖြစ်စေသော အရာသည် အသိဉာဏ်နှင့် ပါရမီအစွမ်းအစများကို ကောင်းကင်ဆိုင်ရာ ဝိညာဉ် တန်ခိုးတော် လက်အောက်ခံအဖြစ် လက်မြှောက်ဆက်ကပ်ခြင်း သဘောပင်ဖြစ် သည်။ ၎င်းသည်ပင်လျှင် ဆရာကြီး (Wesley) အား တန်ခိုးရစေသည့် အရာ မဟုတ်ပေဘူးလား?

ကျွန်တော်တို့၏ အဓိကအကျဆုံး လို အပ်သောအရာသည် နှလုံးသားပြင်ဆင်မှု ပင်ဖြစ်လေသည်။ ၎င်းကို ဆရာ၏ကြီး (Luther) သည် “နဂိုမှန်အဆို” အဖြစ် လက် ကိုင်ထားခဲ့ရာ “ကောင်းမွန်စွာ ဆုတောင်းသော သူသည် ကောင်းမွန်စွာ သင်ယူလေ့လာသော သူဖြစ်သည်” ဟူ၍ ပြောလေ့ရှိသည်။ လူသည် မိမိစိတ်၊ အသိဉာဏ်ကို မသုံးရဟု ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပေ။ မိမိ၏ နှလုံးသား (လယ်ကွင်း) ကို ကျေညက်အောင် ထွန်ယက်သောသူသည် မိမိ၏ အသိဉာဏ်ကို အကျိုးရှိအောင် အသုံး ပြုတတ်သောသူ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ တရား ဟောဆရာများသည် ကျောင်းသား မဖြစ်ရဟူ၍ လည်း မဆိုလို။ သို့သော် ၎င်းတို့အများဆုံး ဖတ်ရွတ်လေ့လာသောစာသည် ကျမ်းစာဖြစ် သင့်သည်။ မိမိစိတ်ကိုနိုင်လျက် လုံ့လ၊ ဝီရိယရှိ သောသူသည် ကျမ်းစာကို ဖတ်ရွတ်လေ့လာ ရာ၌ အတော်ဆုံးသောသူဖြစ်သည်။ တရားဟောဆရာသည်လူကို ဂရုစိုက်ရန် မလိုဟူ၍ ပြောလိုခြင်း မဟုတ်ပေ။ မိမိနှလုံး သား၏ နက်ရှိုင်းမှုနှင့် သိမ်မွေ့မှုကို မှန်ကန်စွာ တိုင်းတာ ချင့်ချိန်တတ်သောသူသည် လူ့ သဘော၊ သဘာဝ၊ ဗဟုသုတကို ပိုင်နိုင်ကျွမ်း ကျင်သောသူဖြစ်ပေသည်။

တရားဒေသနာ ရေစီးလမ်းကြောင်းသည် စိတ် (Mind) ဖြစ်လျက် ၎င်းစမ်းရေ၏ ဖြစ်မြစ်၊ အဝီစိတွင်းသည် နှလုံးသား (Heart) ဖြစ်သည်။ ရေစီးလမ်းကြောင်းကို ချဲ့ထွင် ပါသော်လည်း၊ အဝီစိရေတွင်းကို ပြုပြင်စောင့်ထိန်းခြင်းမပြုပါက ရေမရဘဲခြောက် ကပ်သွား နိုင်သည်။ အသိဉာဏ်ရှိသော လူအားလုံးနီးပါး တရားဟောတတ်သော်လည်း ကျေးဇူးတော်ကို ခံစားသဘောပေါက်သောသူသည် နည်းပါးသည်။

မိမိနှလုံးသားနှင့်လုံးပန်းပြီး အနိုင်ရသောသူသည် နိမ့်ချခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်း၊ ချစ်ခြင်း မေတ္တာ၊ သမ္မာတရား၊ သနားကြင်နာခြင်း၊ ငဲ့ညှာခြင်းနှင့် လုံ့လဝီရိယရှိသောသူအပြင် သူတစ်ပါး ကို သင်ပြနိုင်သောသူလည်းဖြစ်သည်။ ၎င်းအပြင် ထိုသူသည် မိမိနှလုံးသားကို သတင်းကောင်း တန်ခိုးဖြင့် (ဘက်ထရီကဲ့သို့) အားသွင်းထားသူဖြစ်သောကြောင့် လူနှလုံးသား၏ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို တရားနာပရိသတ်၏ နှလုံးထဲ၌ မှောက်သွန်လောင်းချနိုင်သော အစွမ်းရှိ၏။ ထိုကဲ့သို့သော တရားဟောဆရာသည် မိမိအရှင်သခင်၏အမြင်၌ အစစ်မှန်ဆုံးနှင့် အအောင်မြင်ဆုံးသော တရားဟောဆရာဖြစ်ပေသည်။

နှလုံးသားသည် ဤလောက ကယ်တင်ရှင်ဖြစ်သည် (The heart is the savior of the world)။ ဦးခေါင်း (ဦးနှောက်) သည် မကယ်တင်နိုင်။ ဗီပေါရမီ၊ ဦးနှောက်၊ ကိုယ် စွမ်းကိုယ်စ၊ အားအင်ခွန်အားနှင့် သဘာဝဆူကျေးဇူးများသည်လည်း ကယ်တင်ခြင်း မပေးနိုင်ပါ။ သတင်းကောင်းသည် နှလုံးသားမှတဆင့်(အားဖြင့်)စီးဆင်းလာ၏။ (ဤကမ္ဘာ၌) အကြီးမားဆုံး သော စွမ်းပကားသည် နှလုံးစွမ်းပကားပင်ဖြစ်သည်။ အချို့မြန်ဆုံးနှင့် ချစ်ဖွယ်အကောင်းဆုံးသော ကျေးဇူးတော်သည်လည်း နှလုံးကျေးဇူးတော်(heart grace)ဖြစ်သည်။ မွန်မြတ်သောနှလုံးသား သည် ဘုရားသခင်ကဲ့သို့သော အကျင့်စာရိတ္တကို မွေးဖွားသည်။ ဘုရားသခင်သည် ချစ်ခြင်း မေတ္တာဖြစ်တော်မူ၏။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာထက် ကြီးမားသောအရာမရှိ။ ဘုရားသခင်ထက်သာ ၍ ကြီးသောအရာလည်းမရှိပါ။

နှလုံးသားသည် ကောင်းကင်ဘုံကို ဖန်တီး၏။ ကောင်းကင်ဘုံသည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ ဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်ဘုံထက်သာ၍မြင့်သော၊ သာ၍ချိုမြိန်သောအရာမရှိ။ ဘုရားသခင် အတွက် ကြီးမားသော တရားဟောဆရာများ ဖန်တီးပြုလုပ်ပေးသောအရာသည် ဦးနှောက် မဟုတ်။ နှလုံးသားဖြစ်သည်။ ခရစ်ယာန်တို့၏လောက၌ နှလုံးသားသည် ဘက်စုံအရေးပါ၏။ ပလ္လင်ပေါ်မှ ဟောသောတရား ဒေသနာသည် နှလုံးသားဟောသော တရားဒေသနာဖြစ်ရမည်။ ထိုင်၍ နားထောင်နေသော ပရိသတ်ကလည်း နှလုံးသားဖြင့်နားထောင်ရမည်။ အကယ်စင်စစ် ဘုရားသခင်ကို ကျွန်တော်တို့၏နှလုံးသားအားဖြင့်သာ အစေခံကာ အလုပ်အကျွေးပြုရမည်။ ဦးခေါင်းအားဖြင့် ဂါရဝပြု ရှိခိုးခြင်းသည် ကောင်းကင်ဘုံမီးစက်ကို မလည်စေနိုင်၍ မလင်း စေနိုင်ပါ။

ယနေ့ခေတ်သစ် ဘုရားကျောင်းပလ္လင်များ၏ အကြီးမားဆုံးနှင့် အများဆုံးသော အမှားသည် တရားဟောရာ၌ ဆုတောင်းခြင်းထက် လူ့အကြံအစည်ကို ဦးစားပေးခြင်း၊ နှလုံးသားထက် ဦးနှောက်ကို ပိုမိုအသုံးပြုခြင်း စသည်တို့ပင်ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော်တို့ယုံကြည်သည်။ ကြီးမားသောနှလုံးသားသည် ကြီးမားသော တရားဟောဆရာကို ဖန်ဆင်းသည်။ ကောင်းသော နှလုံးသားသည် ကောင်းသော တရားဟောဆရာကို ဖန်ဆင်းသည်။ နှလုံးသား (ခြံစည်းရိုး) ကို ချဲ့ထွင်လျက် နှလုံးသား (ခြံမြေ) ကိုကျေညက်အောင် ထွန်ယက်ရန်ဟူသော ရည်ရွယ် ချက်ဖြင့် ဓမ္မကျောင်းများဖွင့်ထားခြင်းသည် သတင်းကောင်း၏ ရွှေဆန္ဒတော် (သို့မဟုတ်) အနှစ်သာရဖြစ်သည်။

တရားဟောဆရာသည် မိမိ၏အသင်းသားများကို မိမိဘက်ပါအောင် ချည်နှောင်ပြီး၊ နှလုံးသားဖြင့် အုပ်ချုပ်လျက်ရှိ၏။ ပရိသတ်သည် သူ၏ဆုကျေးဇူးတော်များကို အထင်ကြီး ကောင်းကြီးပေလိမ့်မည်။ သူ၏အရည်အချင်းကို ကြွားကောင်း ဝါကြွားကြပေလိမ့်မည်။ သူ ဟောသော တရားဒေသနာသည် ပရိသတ်၏နှလုံးသားကို ယာယီအားဖြင့် တို့ထိကောင်း တို့ထိပေလိမ့်မည်။ သို့သော် တရားဟောဆရာ၏ တန်ခိုးမြို့ရိုးသည် သူ၏နှလုံးသားဖြစ် သည်။ သူ၏လက်ကိုင်တုတ်ချောင်းသည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြစ်သည်။ သူ၏တန်ခိုးပလ္လင် တော်သည် မိမိ၏နှလုံးသားပင်ဖြစ်သည်။

ကောင်းသောသိုးထိန်းသည် မိမိအသက်ကို သိုးများအတွက်ပေး၏။ ဦးနှောက်စဉ်းစား ဉာဏ်သည် အသက်ပေးရဲလောက်အောင် သတ္တိမရှိချေ။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် သစ္စာရှိခြင်းကြောင့် သူတစ်ပါးအတွက် အသက်ပေးရဲသော သတ္တိသည် နှလုံးသားမှထွက်လာ၏။ ဆုကျေးဇူးများ နှင့်ပါရမီသည် သတ္တိရှိကောင်းရှိပေလိမ့်မည်။ သို့သော် ထိုအရာတို့သည် ဦးနှောက်မှလာသော အရာများမဟုတ်ဘဲ နှလုံးသားမှလာသော အရာများဖြစ်ပေသည်။

နှလုံးသားကိုပြင်ဆင်ခြင်းထက် ဦးနှောက်ကိုဖြည့်ဆည်းခြင်းကသာ ပို၍လွယ်၏။ ဦးနှောက်မှ တရားဒေသနာပြင်ဆင်ခြင်းသည် နှလုံးသားမှပြင်ဆင်ခြင်းထက် သာ၍လွယ်၏။ ဘုရားသခင်၏ သားတော်ကို ကောင်းကင်ဘုံမှ ဆွဲချနိုင်သောအရာသည် နှလုံးသား (heart) ပင်ဖြစ်သည်။ လူသားများကို ကောင်းကင်ဘုံရောက်စေနိုင်သောအရာသည်လည်း နှလုံးသားပင်ဖြစ်သည်။
(နှောက်လဆက်ဖတ်ရန်)

(E.M: Boundsဆုတောင်းခြင်း၏ တန်ခိုး စာအုပ် အခန်း (၉)မှ ကောက်နုတ်ဖော် ပြထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။)